

[Pitzner.]

enige om, at vi aldrig fik en rød Øre igen; men til Trods herfor viste det sig, at i hvert Fald Haandværkerne — jeg ved ikke, hvorledes det stiller sig med Hensyn til Handelen — til Dato har tilbagebetalt Halvdelen af Laanene eller deromkring.

Der er hos dem, som skal nyde godt af disse Laan, en Følelse af, at man ikke bør stille sig alt for skarpt overfor Sikkerhedsstillelsen. Jeg frygter for, at det ellers i meget høj Grad vil bidrage til, at netop Ansøgere, som vilde være absolut designeret til at faa et Laan, vil blive afskaaret fra det paa Grund af manglende Sikkerhed. Men ogsaa her gentager jeg, at det kan vi forhaabentlig tale os til Rette om i et Udvalg.

Man føler sig, som ogsaa det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen antydede, fra Haandværkets Side lidt pikeret over den Bestemmelse, at for at faa et Laan paa 600 Kr. skal man først rekvirere og udfylde et Andragende — jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister i Handelsministeriet har saadanne Andragender liggende, saa vi allerede i Udvalget vil kunne se et saadant Andragende —, hvilket Andragende saa skal indsendes til vedkommende næringsdrivendes Organisation, som skal udtale sig om, om den kan staa inde for, hvad vedkommende har skrevet; naar Organisationen har gjort dette, hvorved altsaa et ret stort Antal Mennesker bliver gjort bekendt med, at vedkommende er i den Situation, at han ønsker at laane 600 Kr. — noget, som man maaske slet ikke er ubekendt med i Forvejen i Organisationen, for den ved jo nogenlunde Besked om Medlemmernes økonomiske Status —, saa skal Ansøgningerne sendes til Kommunalbestyrelsen, som saa skal udtale sig om vedkommendes økonomiske Forhold; og naar det er gjort, skal det sendes til Handelsministeriet, som saa skal skønne over det hele.

Det er en lidt lang Vej, synes jeg, og jeg vilde tro, at man uden større Risiko for Staten vilde kunne gøre det noget mere enkelt og noget mere tiltalende for dem, der skal søge. Som jeg nævnte før, var der ikke i Loven af 1918 noget som helst i den Retning, hverken om Godkendelse fra Organisationer eller lignende, men derfor kan det jo godt være rigtigt, der kan jo fra Statens Side være gjort daarlige Erfaringer siden den Tid, og det, der er fordret af Landbruget, fører maaske ogsaa med sig, at man for disse Laans Vedkommende maa kræve noget i den Retning, der er nævnt her. Men jeg haaber altsaa, at vi i Udvalget kan faa ændret det noget, jeg regner med

den højtærede Handelsministers Velvillie i saa Henseende.

Der staar i Forslaget, at Laantageren skal være næringsdrivende, som har drevet Virksomhed som selvstændig næringsdrivende siden 1. Januar. Jeg gaar nu ud fra, at det skal ikke være „siden“, men „før“ 1. Januar 1931. Det er naturligvis Mening, at det ikke er helt Nybegyndere, som skal kunne laane; det skal ikke være Startlaan.

Endvidere staar der, som jeg allerede har nævnt, i § 6, at

„Ministeri for Handel og Industri bemyndiges til at fastsætte de nærmere Regler for Ydelsen af Driftslaan i Henhold til denne Lov, derunder til at afgøre, hvilke næringsdrivende der omfattes af Loven.“

Vi er fra mit Partis Side ikke saa meget charmeret i at give alt for store Bemyndigelser til Ministrene, men jeg vil skønne, at i dette Forhold kan vi trygt og roligt gøre det, selv om det bliver under en anden Form end i Loven af 1918; det var maaske ogsaa lidt for omstændeligt, at Finansudvalget skulde blandes ind i saadanne enkelte Sager.

Til syvende og sidst er der Bestemmelsen i § 7 om, at de udfærdigede Dokumenter kan skrives paa ustemplet Papir o. s. v. Det er formaalstjenligt og fornuftigt, og det kan vi tiltræde fra vor Side.

Fra Haandværkets Side, fra Fællesrepræsentationen, som — jeg ved det ikke — muligt var dem, der gav Anledning til, at Lovforslaget er kommet frem, eller i hvert Fald gav et Puf til det, har det været omtalt i nogle Bemærkninger i deres Organ den 3. December, at der er Misfornøjelse med en Del af de Bestemmelser, som staar i Lovforslaget, og som jeg delvis har omtalt; men jeg gentager, at jeg haaber, at vi ved Behandlingen i Udvalget kan naa et Resultat, og jeg tilsiger paa mit Partis Vegne en hurtig og velvillig Behandling af Sagen i Udvalget.

Rasmussen (Gylling): Den Krise, der for Tiden gaar over vort Land — og ikke mindst Landbruget er jo ramt —, har selvfølgelig efterhaanden bredt sig ogsaa til andre Erhverv, og et af de Erhverv, som er ramt allerhaardst, er ganske sikkert de mindre erhvervsdrivende paa Landet og formodentlig ogsaa i Byerne. Derfor hilser vi fra vor Side dette Lovforslag med Glæde. Jeg tror, at man har ventet paa det ude omkring blandt Haandværkerne og ønsker det gennemført hurtigst muligt. Denne Stand, Smaaahaandværkerne, har, synes det